

καλιακούδα

καλιακούδα, η, ουσ. [<κάλοιακας <κόλοιακας <αρχ. κολιός + κατάλ. -ούδα], πουλί με μαύρο πτέρωμα, που συνήθως φωλιάζει σε ρωγμές ερειπίων, η κάργα. (Λαϊκό τραγούδι: στα βενετσιάνικα τα κάστρα τις βραδιές, σκούζουν και λένε πεινασμένες **καλιακούδες** πως των κολίγων κατακλέβουν τις σοδειές, κόρακες μαύροι και καμπίσιας αλεπούδες).

- *έγινε μαύρη σαν καλιακούδα*, (ιδίως για γυναίκες) μαύρισε πάρα πολύ: «τρόμαξα να την αναγνωρίσω, γιατί με τις ηλιοθεραπείες της όλο το καλοκαίρι, ήρθε κι έγινε μαύρη σαν καλιακούδα».

- *είναι μαύρη σαν καλιακούδα*, (ιδίως για γυναίκες) είναι πάρα πολύ μαύρη: «έχουμε μια τσιγγάνα στη γειτονιά, που είναι μαύρη σαν καλιακούδα».

- *μαύρη μαυρίλα πλάκωσε, μαύρη σαν καλιακούδα*, (γενικά) υπάρχει μεγάλη απαισιοδοξία, πολύ κακή ψυχική διάθεση, δε διαφαίνεται από πουθενά διέξοδος, δεν υπάρχει καμιά προοπτική: «με τις συνεχείς ανατιμήσεις της τιμής του πετρελαίου, σ' όλη την αγορά μαύρη μαυρίλα πλάκωσε, μαύρη σαν καλιακούδα». Από την εικόνα του ουρανού που είναι σκεπασμένος από μαύρα σύννεφα, από σύννεφα που έχουν το χρώμα της κάργας

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας